

Publicerad 2008-11-19 22:24 av Jonny Larsen

som en cigarett i ögat, glöden först...

Jag fick en uppgift av min psykolog...

Det... det känns inte lite stört att säga...

Men, men... det är som det är...

Jag skulle skriva en dikt...

... eller, jag ska skriva en dikt

fokusera på mina goda egenskaper

beskriva vad jag kan...

vem jag är... på ett gott sätt...

... svårare än det låter

Jag vet knappt var jag är...

nej, vänta... vem jag är...

Jag kan andas... existera... väga massa vikt...

ta upp plats i verkligheten... i nuet... tiden...

Jag gillar att skriva... tror jag kan stava ord...

formulera meningar relativt korrekt...

Jag är duktig på att laga mat... äta mat...

att läsa och fullständigt ignorera recept...

Jag har hört att jag är tålmodig, vänlig och uppmärksam...

detta från patienter jag har haft hand om...

men det är lite speciella situationer... i rollen liksom...

jag kan vara mänsklig i rollen... pratsam och lyssnande...

Men jag är inte jag där... jag är rollen...

så jag vet inte om det räknas...

Jag kan måla tavlor... inte till en professionell grad men...

jag kan kombinera färger så att de ser bra ut tillsammans...

som en känsla... fast på duk... inga konturer... inget motiv...

Också... hmm... jag kan röka... och dricka kaffe...

Det börjar lida mot ett kvalmigt litet slut på egotrippen...

Lugn... förresten... jag kan vara lugn i alla situationer...
tålamod och lyssnande och lugn...

satan vad det skriker i själen just nu...
som en hand runt hjärtat... klämmer åt... kniper åt... hårt, hårt...

... bra saker... det ska vara bra saker... goda tankar...
Vem fan är jag?

Nej! Sluta... fokusera... fokusera... fan...

Livet är bara smågnabb... Det fastnar i halsen...

Dags för mig att fly...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten